

noastaan yhden päivän (pitäen kaksi luentoa sillä aikaa), vaikka olisi ilmotusten mukaan pitänyt pitää 3-päiväisen luontosarjan. Pakkaa se vähän harmittamaan niitä, jotka eivät ole tilaisuudessa kuulemaan lähtä ollenkaan, varsinkin kun olemme täällä niin harvoin tilaisuudessa saamaan järjestön puhujia. Toivoisin että ei tästä tulos tällaista pikaista käännettä puhujan matkahoitelmassa, sillä kontrilla kun ei ole vielä suomalaisten keskuudessa telefontia, jolla olisi voinut levittää tietoa ulompina haalia asuville.

Toveruudella A. M.

VANCOUVER, B. C.

S. S. Osasto N:o 2 ompeluseuralla oli kokous 14 p. maalisk. ja oli sinne suvainnut saapua kokonaista 8 naista. Siellä annettiin käsityötarpeita naisten tehtäväksi. Oltiin vaan ollut suotavata, että naiset olisivat olleet vähän innokkaampia ompeluseuran asioihin ja tulleet suuremmalla joukolla kokoukseen ja ottaneet samalla käsityön tekoa. Kokouksessa keskusteltiin miten saataisiin vähän enempi rahaa käsityötarpeiden ostoa varten. Keskustelu päättyi siihen, että pidetään illatut ompeluseuran hyväksi. Ja vallittiin 4-henkisen komitea valmistamaan yllämainittua iltaa. Komitea on jo toiminnut niin pitkälle, että on valinnut näyttökappaleen ja jakanut roolit ulos. Näytelmäkappale nimi on "Tyhmä Jussi". Naiset päättivät näyttellä kappaleen aivan omin voimin, miehiä ei nyt vaijata ollenkaan tällä kertaa. Mutta kun laittavat itsensä haalle huhtik. 1 p:nä, niin silloin saatte nähdä, kuin naiset oikein tosissaan huomavat, niin siitä vasta jotakin tulee. Kappaleen lisäksi on varmasti 2 kuvaelmaa ja kertomuksia, runoja ja sitte näette ja kuulette mitä kaikkea siellä on.

KIRJEENVAIHTAJA.

TORONTO, ONT., CAN.

Olen varttoanut jo kauan aikaa, että ei kukaan Torontosta mitään kirjota, vaan turhaan lukuunottamatta sitä pientä patkua, joka oli helmik. 27 p. numerossa. Oltiin suotavaa että kirjeenvaihtajia edes kerran kuussa lähettäisi saman verran eli vaikka vähän pitemmältä. Kyllä niitä aina asioita olisi, joista kannattaisi mainita. Muuten olisi hauskaa saada lukea aina silloin tällöin paikkakunnan uutisia, ei sen puolesta että ne henkilöt, jotka paikkakunnalla ovat, etteikö he tietäisi ilman vaikka ei paikkakunnan uutisia lehdestä toverit, vaan sen vuoksi, että toverit toisilla paikkakunnilla tietäisivät että kyllä sitä täälläkin elää njuunetaan, vaikka ehkä ei niin rajusti kuin monessa muussa paikassa ja onhan siinä vielä toinenkin pointti, näkkääs sellainen, että Toveritar tulisi aina monipuolisemmaksi, jota useampi siihen kirjoittaisi ja titen saataisiin sen tilaajamäärä pikemmin kohoamaan, joka olisi suuri asia lehdelle, varsinkin näin kriittisessä aikana kun nyt on.

Onhan sitä taas koitettu juhliakin täällä meidän osastossa tämän talven aikana oikein eri hurjasti. Joka toinen lauantai on aina näytteluseuran puolesta joku suurempi kappale esitetty ja oikein loistavilla tuloksilla, päättäen siitä, että yleisö on näytteluseuran ponnistukset palkinnut runsaalla osanotolla ilmatilaisuuksiin. Siis ensi kerran tämän yhdeksän vuoden aikana osottautui meidän haalimme olevan liian pieni 10 p. helmikuuta, jolloin näyteltiin "Unkarin mustalaiset". En ole nähnyt ennen niin paljon väkeä Toronton suomalaisella haalilla yhtenä iltona, ja kappaleita sujui melko hyvin. Myöskin erittäin hyvillä tuloksilla on toimeenpantu toveritilainojen maksu-iltamia, jotka Canadian järjestö otti muksaakseen "Työkansa"-vaikuttajan kuolinpesästä. Siis on pidetty kaksi iltaa, toisessa esitettiin kappale "Nukkeketi" ja toisessa "Valapatto", jossa viimeksi mainitussa iltamassa oli myöskin tupa aivan ääriään myöten täynnä väkeä. En tahdo kajoa osaston virallisiin puoliin, niiltä työkokouksiin, jätän sen kirjeenvaihtajan, Emmi Mankosen tehtäväksi; toivossa, että hän myöskin useammin kirjoittaisi. Oltiin

han niissäkin aina mainitsemisen arvoisia asioita.

Olen seurannut sanomalehtiä, ja myöskin nähnyt niistä kuinka hirsveästi elinkustannukset ovat nousseet muualla, vaan en ole ollenkaan nähnyt minkäänlaista patkua pitkiään aikaan Torontosta, joten kai muualla maailmassa ajatellaan, että Toronton kaupunki voi kontrolloerata elintarpeet, ettei ne pääse keinotekoisesti kourasta niin tuhoisasti kohoamaan ja miksi ei, jos vaan tahtoisi, vaan sitä se ei ole vielä tehnyt eikä tule myöskään tekemään ennenkuin kansa sen siihen pakottaa, ja kylläpä se aika jo olisi, että kaupungin isien olisi ruvettava katsomaan perään, ettei pikku keinotekijät saisi niin hävyttömästi nykyä ruokatarpeilla Esim. peruna maksavat 90 senttiä sakkeli eli 4 dollarilla busheli, kaalit 15 senttiä pauna, sipulit 15-18 senttiä pauna, kelta-punajuuret 50 senttiä sakkeli, kananmunat 70c tusina, voi 50-54 senttiä pauna, maito 11 senttiä vartti, leipä 8 senttiä pieni lohko. Muista tuoreista vihanneksista ei maksa vaivaa puhuaakaan. Kun esimerkiksi lähtee ruokaa ostamaan, niin oikein päätä tuppaa huumaamaan, kun ei tahdo osata kukaan varata niin paljon rahaa mukansa että se riittäisi siihen, mitä milloinkin ajattelee ostaa, kun joka päivä kauppias vaan sanoo, että se taas maksaa niin ja niin paljon enemmän kuin eilen. Tässä hiljattain oli niin kova puute kelliasta, että niitä ei saanut rahalla eikä millään. Kollikontorit suljettiin parin viikon ajaksi, ettei päästy ollenkaan koliporhoja puhuttelemaankaan, joten tällä konstilla saatiin kovanhilisen hinta kohoamaan, joka nyt on \$9.50 tonni. Tähän hilliasiaan on kai kaupungin isät jonkunverran sekaantuneet, kai ovat pelänneet vakavampia seurauksia, koskapa ovat kuulema ostaneet ensi aluksi 100 tonnia hilliä kaupungin seurimalta kolliyhtiöltä, ja jakaneet ne sitten puolen ja vartti tonnin osissa sellaisille, jotka eivät onnistuneet saamaan niitä yhtiöltä. Näkkääs kyllä hilliä olisi ollut jonkun verran yhtiöitten varasteissa, vaan kun ei ollut tarpeeksi työvoimaa, jotta niitä ei voitu tuoda kotiin. Nyt sitte pitäisi kaupungin ruveta hommaamaan kunnollista hillivarastoa, joka kai on jo jonkun verran alulla. Saa sitte nähdä mikä sika porsaasta tulee, muuten niin mainio homma kuin se onkin.

Työvoiman puutteen keuhutaan olevan täälläkin koko tuntuva kun canadalainen työvoima kävelee kohta tiikkujen varassa. Mietet ovat melkein kolmanneksi osaksi raajarikkoja; aina vaan näkee sellaisia, jotta aivan on ikävä katsella kun kadulla kulkevat. Mikä ontuu, mikä on sokea, mikä käsiton ja jalaton. Ohi tässä hiljattain nähtin raajarikkoisten paraati, jota ei huvikseen katsellut syrjäinäkään, kun vaivaiset koettivat vaivalsempä hoivata, nimittäin kantamalla koreissa sellaisia, joilla ei ollut jalkoja, käsiä eikä silmiä. Nämä ovat niitä nykyisen järjestelmän kukkasia, joita Europan sota on meille lähettänyt terveltien ja reipaitten miesten tilalle. Jos tällaista jatkuu vielä toiset kaksi ja puoli vuotta, niin mitä silloin tulemmaan näkemään. Siitä ei tuskin uskalla ajatellaakaan. Olin helmikuun 23 p. Riverdalen asemalla, jolloin vietin kaksi pitkä jumatilasta taas terveltä ja puskia miehiä. Ikävää oli katsella heidän omaistensa sydänsuruja, oikein rupeesin jo itseäni soimaamaan että meninkään sinne, vaan ikäväämpi taitaa olla nähtenkin takaisin tulo, jos he nimittäin vielä hengissä palaavat ja ovat korissa kannettavat.

Yksi tärkeä huomioon otettava asia olisi nimittäin se, että ajatella, onko minun lehtitilaukseni maksettu ajallaan. Katsokaa, ei lehtiliikkeet voi siltä pysyä pystyssä, että he saavat vaan tilauksia ja lähettävät lehteä säännöllisesti, heidän täytyy myöskin saada lähettämistään tavaraa maksun ajallaan. Ja näinollen tulisi lyötyä kaksi karpästä samalla iskulla: asiamestren ei tarvitsisi seisottaa omia rahojaan puolia vuosia ja liikkeet saisivat omansa pois ajallaan, joten voisivat entistä ehempänä jatkaa työtään.

Toivon hauskaa kevättä ja ilu-

mintä kesää Toverittaren laajalle lukijakunnalle, ja erittäinkin niille, joihen täytyy tänä päivänä taistella nälkäkuolemaa vastaan, ettei edes kylmyys heitä jäädyttäisi.

Toverillisesti, AINA PELANDER.

EUREKA, CAL.

He muuttivat. No minkä? Sen "Isännät ja emännät"-nimisen näytökappaleen esittämisaian, jonka viime kirjjeessäni ilmoitin näyteltävän maaliskuun 31 päivä. Nyt on jonkun esiin tulleen syyn takia muutettu aika 21 päiväksi huhtikuuta. Siis pitääkää tämä muistissanne.

Ompeluseuran kokoukset pidetään nyt aina Toveri-Tuvalla torstai-iltapäivisin kahden viikon väliajoilla kuten ennenkin. Viime kokoukseen lahjoitti kahvileivokset Mrs. Hilda Välimäki. Kiitos kaunis! Tämä on hyvin kaunis ja ne maistuvat erinomaisen hyviltä. Me hameväki olemmekin oikein kiireen kanssa matkassa, kun olisi valmistettava paljon kädettöitä niitä suuria myyjäisiä varten, jotka tulevat olemaan heinäkuun 3 päivä. Osasto onkin jo valinnut niitä varten kolmi-henkisen komitean, joka on laatinut keräyslistoja kahdella kielellä, jotta saamme kerätä hikemiehiltä ja muilta arpaajavolitoja ja rahaa, joilla sitte ostetaan voittoja.

Ohjelmaitaman on huvitoimikunta päättänyt toimia 31 p. maaliskuuta, jossa tilaisuudessa uusi "Moukarikin" taas heitun. Myös on puhe englanninkielellä tov. Victor Zampattilta, ja paljon muuta ohjelmaa. Siis Toveri-Tuvalla silloin joka yksi! Siellä tavataan! Terve näkemään!

ANNA WILLIAMS.

TORONTO, ONT., CANADA.

Isänmaallisuus tympästytti sitäkin nuorta suomalaista poikaa, joka täällä lopetti päivänsä ottamalla kaasun pari päivää ennen Englantia lähtöään. Se oli pieni esimerkki suomalaiselle vuhottelijalle, jotta on täälläkin kuulema sadottain. Toisen lauluisi olevan ne sadat raajarikot, joita joka viikko tuodaan Torontoon kädettöinä, jalattomina ja sokelina kannetaan korien kanssa kotiin. Ja ne naiset, jotka ennen miestensä lähtöä kerskuivat, että he ovat huonoja naisia jos eivät vaadi miehiltään lähtemään "Isänmaan puolesta", ovat tulokset nähtyinsä joutuneet melksairana hullujen huoneelle—ehkä isänmaan puolesta.

Joukostamme pois muutti maanlain majalle Augusta Parkarinen. Hän oli osaston vanhimpi ja toimintakykyisimpiä jäseniä. Hänen lähtönsä jätti kaipaavat muistot toverille. Osaston, sukulaisten ja tuttavan puolesta laskettiin kukkalaitteet haudat viime tervehdykseksi pois muuttaneelle kunnan toverille.

Ne naamiot olivat ja menivät. Yleisön puolelta oli runsas osanotto, naamioituja oli vähän. Palkinnot sieppasi: ensimmäisen Hanna Kuosmanen, esittien Mustosta käytyrommissä, toisen Olivia Kauhaneen ja Vieno Rasila "Sosialismin vapaus", kolmannen Mrs. Kanerva "Kerjäläisyyttä". Aihetta olisi ollut useammallakin, mutta palkintoja oli vaan päätetty jakaa kolme.

Toveritar jokaisen käteen! Tilauksia vastaanottaa lehden asiointija, Mrs. Pelander. Toveritar on lehti, joka on lukemisen arvoinen, jonka tunnuksen ovat miestoveritkin (ei-kä ainostaan naiset) lehdelle antaneet. Eikä niiden muuttaminen tavoin sitä raukkamaisella herjauksella seulooneet kuten viime aikoina lehtien puolella olevat toverit tehneet.

Aina vaan ajat kiristävät. Raivaajakin on pois otettu meiltä canadalaista — toistaiseksi. Postihallitus, tai oikeammin sen korvan juuresta suhiseva "Mustan käden kopla" on hampaansa tällä kertaa iskenyt Raivaajan. Kenenkä vuoro on ensi kerralla? Val joko aukoa heidän silmäänsä oikeita ihmispyrintöjä näkemään ja ymmärtämään. Tai vaikoatko syvemmälle tiedottomuuden lokeroissa. EMMI.

Milloin on Toverittaren tilaajamäärä 10,000?

ISSAQUAH, WASH.

Heipä hei täältäkin nurkalta! Tulen taas tervehtämään Toverittaren lukijakuntaa näillä turhanaikaisilla paikkakunnan kirjeellä, joksi meidän korkeat kirjanoppineet suvaitsevat niitä nimittä. Onhan paikkakuntain kirjoituksia toisissakin puoluelehdissä, ja jos Toveritar ilmestyisi laajempuna ja useammin viikossa, niin ei paikkakunnan uutisia karttuisi yhteen numeroon niin paljon. Siis te miehet ja kaikki naiset, jotka kannatatte naisten kehityksen kulkua, niin tilaamaan Toveritar, että saavutettaisiin se toivomamme kymmenen tullaatti; silloin se voisi saapua luoksemme runsaakin eikä paikkakunnan uutisia sisältävänä.

Perhe-iltama pitäisi kuulemani mukaan pidettävänä pikapuoliin, en ole saanut päivämäärästä tietoa, vaan tiedän, että se kyllä tulee olemaan, sillä meidän nykyinen huvitoimikunta on oikein innostunut tehtävänsä, ovatkin jo toimeen kaikki kaikenmoisia hauskoja iltanviettoja. Kun vaan olisi lähdyttävämpi huoneisto, jossa voisimme toimia, vaan meidän kokouspaikkamme on sellainen, sanosinko pönkkään varassa oleva harakan pesä. Siellä on kuitenkin "miitattu" ja voi sanoa, että on ollut hauskojakin hetkiä.

Osaston kokouksiin on kumminkin osanotto laimeaa. En ole minäkään voinut siellä usein olla, vaan matkan pituus on syynä. Mutta te paikkakunnalla asujat, käykää osaston kokouksissa. Myös te ympäristön kantofarmarit, yhtykää osastoon, kyllä nämä mokkilaisten päivät sieläisivät paranausta. Ei ne parane sillä, että me kädet ristissä istumme ja haalittamme haikaa valitusvirsi sel elämän suudessa kyhään sylla. Ainoastaan yhteistoiminnalla sosiaalisen aatteen hyväksi voimme me oloimme korjata ja nuden, kaunlimman yhteiskunnan luoda. Vaikka emme itse saistakaan siitä hyötyä, olisi kuitenkin muistettava nousevan sukupolven kohtalo, että ei heillä olisi kurjuus ja palkkaorjuus joka ahmaisee elämää tyydytys.

On aivan ikävää nähdä, kuinka lapset pikku pojan palleroisesta leikkivästä soitan. Elkööhän se sittenkin heittäisi vähemmälle, jos vanhemmat heitä neuvoisi. Tuomassan, että he olivat siihen niin innostuneet, että eivät aterian ajaksi tahtoneet ehtiä sisälle. Kyllä lapset ymmärtää miten valita leikit, kun niitä neuvoa ja opettaa. Tapasin erään pikku tytön, joka äkkipäätä kysyi minulta, tuleeko tänne sota? Vastasin hänelle en tiedäkään. Kysyin kummitkin, tiedätkö hän mitä sota tarkoittaa? Tiedän, hän sanoo, se on sellaista hommaa jossa ihmisii sääliä tapetaan. Eikä hän tykännyt sotaleikeistä.

Ylituvan ukko kiduttaa meitä kylmällä keuhkoinalla, ja kapitalisti korkeilla elinkustannuksilla.

SENJA FRANTILA.

PORTLAND, ORE.

Keväinen tervehdys Toverittaren lukijakunnalle!

Astorian s.s. osaston soittoakuna ja miekkuoro tekevät huvitakaan Portlandiin ja tulevat antamaan suuren konserttia huhtikuun 1 päivän illalla. Kello 8 alkaa ohjelma ja olen kuultu puhuttavan, että pitäisi tulla näytteluseurakin mukaan; jos niin on, että he tulee, niin he esittävätkin kappaleen tämän kuun viimeisen päivän illalla.

Ottakaapa huomioon portlandilaiset että tulette viettämään hauskan illan heidän joukossaan ja täyttäkää kerrankin haali ääriään myöten ja antakaa kannatusta. Ajatella, että he tekevät paljon työtä ja uhraavat aikansa yhteistyön hyväksi, niin onhan se jotain uutta meillä ja koettakaapa te palkita siitä, että menette suurella joukolla haalille ja sano-kaa kaikille tuttavillemme: tiedätkö että ne astorialaiset tulevat tänne, sillä varuustilaisuus pitää mennä katsomaan, sillä ne eivät tule joka ripäyksessä meille ohjelmaa antamaan ja laulemaan. Tikeleitä en tiedä mitään enempiä kuin ohjelmastakaan, mutta seurakkaa lehdestä, ne ilmoittavat varmasti. Tervetuloa vain!

Suuri näytöstitama on huhtikuun